

- fortolkning af art. XVII (om statshandelsforetagender)

Parternes forpligtelse til at foretage notifikation af deres statshandelsforetagende strammes op. Der indføres mulighed for »omvendt notifikation« (dvs. at der kan foretages notifikation af andre parter statshandelsforetagender), og det bestemmes, at der under Rådet for Handel med Varer skal nedsættes en arbejdsgruppe, der skal gennemgå samtlige notifikationer.
- fortolkning af art. XII og XVIII.B (betalingsbalance-bestemmelserne)

Det pålægges parterne, at de i tilfælde af indførelse af særlige beskyttende foranstaltninger for betalingsbalancer skal gennemføre disse på en måde, der er så lidt handelsforstyrrende som muligt, ligesom de skal anvende prisrelaterede foranstaltninger såsom (supplerende) importafgifter og importdeponeringsordninger frem for kvantitative restriktioner. Der fastsættes endvidere procedurer for notifikation og for konsultationer i betalingsbalancekomiteen.
- fortolkning af art. XXIV (om toldunioner og frihandelsområder)

Kriterierne og procedurerne for undersøgelse af nye eller udvidede toldunioner fastsættes og opstrammes. Procedurerne for forhandlinger i tilfælde af tilbagetrækning af bundne toldsats med henblik på ydelse af kompensation klargøres, og det fastslås, at en toldunion ved en nedsættelse af en toldsats ikke har krav på kompensation herfor.
- fortolkning af art. XXV (om fællesoptræden af De kontraherende Parter)

Der fastlægges procedurer for tildeling af waivers (midlertidige undtagelsesordninger) fra de forpligtelser, medlemslandene har i henhold til GATT 1994, ligesom det fastslås, at waivers, der er gældende ved WTO's ikrafttræden, skal bortfalde senest to år efter denne dato.
- fortolkning af art. XXVIII (om ændringer i listerne)

Der fastsættes nye procedurer for kompensationsforhandlinger, når toldbindinger ændres eller tilbagetrækkes. Endvidere opnår det medlemsland, hvis eksport af den pågældende vare udgør den højeste procentuelle andel af dets totaleksport, ret til forhandlinger om kompensation.

AFTALE OM LANDBRUG

Aftalen indeholder detaljerede discipliner og forpligtelser for landbrugssektoren, hvorved denne sektor bliver integreret i det internationale handelssystem.

Sammenfattende indeholder aftalen følgende forpligtelser:

- øget markedsadgang
- nedsættelse af det interne støtteniveau
- begrænsning af den subsidierede eksport.

Implementeringsperioden er på seks år begyndende i 1995. Indfasningen af de konkrete forpligtelser er indeholdt i deltagerlandenes koncessionslister, jf. ovenfor.

Markedsadgang

Et væsentligt resultat af Uruguay Runde-forhandlingerne på landbrugsområdet er, at alene told må anvendes som importbeskyttelse, og at alle toldsats fremover er GATT-bundne.

Landbrugsaftalen som sådan indeholder ikke specifikke regler vedrørende markedsadgang, men henviser blot til de enkelte deltagerlandes liste over konkrete koncessioner.

For så vidt angår nogle koncessioner, der er specifikt identificeret i listerne, kan en særlig sikkerhedsklausul i aftalen udløses i tilfælde af, at importmængderne overstiger et bestemt niveau, eller importpriserne falder under et særligt fastsat niveau. I disse tilfælde udløses en tillægstold, hvis størrelse aftalen fastsætter detaljerede regler for.

Nedsættelse af det interne støtteniveau

Reduktionsforpligtelsen i henhold til aftalen er ligeledes reflekteret i deltagerlandenes koncessionsliste, hvoraf det totale støtteniveau (Aggregate Measurement of Support – AMS), og det endeligt reducerede støtteniveau fremgår.

Reduktionsforpligtelsen omfatter alle støtteformer undtagen de støtteformer, der er opregnet i de såkaldte »grønne« og »blå kasser«.

Indplacering i den grønne kasse forudsætter, at støtten ydes gennem et offentligt finansieret regeringsprogram, som ikke involverer direkte overførsler fra forbrugerne, og at den ikke ydes i form af prisstøtte. Der skal dernæst være tale om støtte inden for særligt godkendte kategorier:

- generel offentlig service inden for forskning, sygdomskontrol, uddannelse, markedsføring og infrastruktur,
- udgifter til opretholdelse af offentlige lagre af hensyn til forsyningssikkerheden,
- støtte til intern fødevariehjælp til socialt dårligt stillede befolkningsgrupper,
- direkte indkomststøtte til producenter i ekstraordinære situationer (producenter udsat for meget betydelige indkomstab, naturkatastrofer og lignen-